

Дамян Дамянов

Аз трябва да работя всеки
ден!

Аз трябва да работя всеки ден!
Работи ми се – не работи – трябва!
Закон. Повеля. Смисъл съкровен.
И – хляб. И – нещо повече от хляба.
Тъй както някой – с чук, а друг – със плуг,
С мотика – трети, много или малко
Един – с едно, а пък със друго – друг,
Така и аз – със своята писалка.
Какво ли ще измайсторя, не знам.
Дали ще го измайсторя? Едва ли.
Но знам и друго: трябва аз да дам
На всички, дето всичко са ми дали.
Живот е туй: дадеш ли му – даде.
А да го върнеш, нужен е труд къртов.
О, труд свещен, без тебе – закъде?
Бе тебе ли осъмна някой ден,
Ще бъда първият събуден мъртъв!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8080>]